

SZENTMISÉK 2019. AUG. 26 – SZEPT. 1.

26. Hétfő: ... 18⁰⁰ Házastársainkért; Betegeinkért; Nyaralókért
27. Kedd:18⁰⁰
28. Szerda: ... 7⁰⁰ Kismamákért; Nagytesókért; Magzatainkért
29. Csütörtök: 18⁰⁰
30. Péntek: 7⁰⁰ Püspökünkért
31. Szombat: 18⁰⁰ Egyházközségünk elhunyt tagjaiért
1. Vasárnap: 8⁰⁰ Egyházközségünkért
10⁰⁰ Veni Sancte – iskolatáska megáldás
12⁰⁰ Kistemplom, †papjainkért
15⁰⁰ Isteni Irgalmasság imaóra

-
26. Hétfő: 20⁰⁰ Férfikör
27. Kedd: 17⁰⁰ Lelki adoptálók imaórája
28. Szerda: 17⁰⁰ Karizmatikus imaóra
29. Csütörtök: 18⁰⁰ Énekkar
30. Péntek: 16⁰⁰ Kisifi
31. Szombat: Cserkészek

Adományait köszönettel fogadjuk a Pátria TSZ folyószámlára:
Római Katolikus Egyházközség 65100084-11285940

Szeptember elsején, 10 órakor kezdődő szentmise keretében kérjük a Szentlelket az évkezdő diákokra. E szentmisén iskolatáska megáldás is lesz a most első osztályba induló gyerekek számára. Nagy szeretettel várjuk a lurkókat és családtagjaikat. Kérem, reklámozzák az eseményt!

Lassan, újra összeverődünk – hazatérünk a nyaralásokból. Szeptember 7-re szombatra, álmodok egy közös, egyházközségi összejövetelt a plébániakertben.

Nagyon szépen kérem, hogy ez eseményt töltsék meg tartalommal: várom ötleteiket, tanácsaikat, javaslataikat, milyen keretek között, milyen tartalommal töltsük el együttlétünket mi, Isten országának képviselői itt Gyömrő.

plébános

Templomi Hírlevél

GYÖMRŐI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA
2230 Gyömrő Frangepán u. 32-34 Plébános telefonszáma:30/49-33-884

2019. 08. 25. ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP 10. évfolyam 34. szám
Nem ti választottatok engem, én választottalak benneteket Jn15,16

Szentlecke: Zsid 12,1-4

Testvéreim! Megfeledkeztetek a vigasztalásról, amely nektek, a fiaknak szól: „Fiam, ne kicsinyeld le az Úr fenyítését, s ne csüggedj el, ha korhol. Mert megfenyíti az Úr, akit szeret, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.” Maradjatok állhatatosak a fenyítéskor: az Isten úgy bánik veletek, mint fiaival. Hol van olyan fiú, akit az apja nem fenyít? Igaz, most minden fenyítés inkább szomorúságot okoz, mintsem örömet, később azonban az igaz élet és békeség gyümölcsét termi annak, aki elviseli. Ezért erősítsétek meg a lankadt kezeket és a megroggyant térdeket. Járjatok egyenesen, hogy a megbénult tag ki ne ficamodjék, hanem inkább meggyógyuljon.

Evangélium: Lk 13,22-30

Abban az időben Jézus Jeruzsálem felé tartott. Útközben tanított a városokban és falvakban, melyeken áthaladt.

Valaki megkérdezte tőle: „Uram, kevesen vannak, akik üdvözülnek?” Ő így válaszolt: „Törekedjetez bemeni a szűk kapun, mert mondom nektek, sokan próbálnak majd bejutni, de nem tudnak. A ház ura felkel és bezárja az ajtót, ti kint rekedtek, és zörgetni kezdtek az ajtón: »Uram, nyiss nekünk ajtót.« Erre ő azt feleli nektek: »Nem tudom, honnan vagytok.« Akkor ti bizonygatni kezditek: »Veled ettünk és ittunk; a mi utcánkban tanítottál.« De ő megismétli: »Nem tudom, honnan vagytok. Távozzatok tőlem mind, ti gonosztevők!« Ott majd sírás és fogcsikorgatás lesz, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákobot és mind a prófétákat az Isten országában, magatokat meg kitalálva onnan. Jönnek majd keletről és nyugatról, északról és délről, és helyet foglalnak az Isten országában. Íme, így lesznek az utolsókból elsők, és az elsőkből

A HEGYI BESZÉDRŐL 9.

Hatodik antitézis: az ellenségszeretet (Mt 5,43-48)

A tézisben Jézus a Lev 19,18 „*Szeresd felebarátodat, mint önmagadat*” parancs első felét idézi. A tézis második felének elhagyása alapján válik érthetővé: Jézus nem a szeretet mércéjéről szól, hanem a felebarát szeretete és az ellenség gyűlölete közötti ellentétre utal. Felebarát alatt az Ószöv. a zsidó nép tagjait értette. De sem az Ószövetségben, sem a rabbinikus irodalomban nincs még csak utalás sem az ellenség gyűlöletére. Viszont a korabeli, nagy hatással bíró qumráni közösség szabályzata így ír: a „*világosság minden fiát szeresd... a sötétség minden fiát gyűlöld*” (1QS 1,9-10). A „világosság fiai” a szekta tagjaival, a „sötétség fiai” pedig a kívülállókkal azonosak. Az Ószöv-ben többször történik utalás az ellenség szeretetére is. Kiv 23,4-5; Péld 25,21; 1Sám 24,26; MTörv 7; 20,10-18; Zsolt 137,7-9; 35; 55; 58; 69; 109; Jer 18,18-23; 20,11-13.

Jézus a felebaráti szeretet érvényességét bővíti ki, „*hogy fiaid legyetek Atyátoknak, aki a mennyben van...*” (Mt 5,45) megokolással. Konkrét utasítást is ad: „*...imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket*” (Mt 5,44). Olyan szeretetről szól Jézus, mely Isten példáját követi, aki „*felkelti napját jókra és gonoszokra egyaránt*”, a vámosokra, a bűnösökre, az üldözőkre, az ellenségekre, a pogányokra. A szeretetet Jézus a maga eredeti formájában érti, mely nem valamiféle üzleti alapon működik: ha te szeretsz engem, én is szeretlek téged; mi egy közösségbe tartozunk, úgy gondolkodsz, élsz mint én, akkor szeretlek.

Jézus tanításában az „ellenség” mindenféle ellenségre vonatkozik. És nem csak általános szeretetet sürget, hanem „szeretetet” szorgalmaz, ami tetteket is magában foglal, és a személyes belső világra hatással van.

Az ellenség szeretet parancsa Isten uralmával függ össze, ahol a szeretetnek nincsenek határai, Isten tökéletességére buzdít: „*Ti tehát legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.*” A „tökéletes” szót az evangélium a „theiosz” kifejezéssel hozza, mely „megnemesítottságot” jelent.

A HEGYI BESZÉDRŐL 10.

Vallásgyakorlatok (Mt6,1-18) 1.

Jézus, a korabeli nagy jelentőségű vallásgyakorlatokról szól: az alamizsnáról, az imádságról és a böjtről. Ezeket az Isten iránti szeretet legegységesebb megnyilvánulásainak tartották. Jézus elismeri e vallásgyakorlatok értékét, azt, hogy ezek ténylegesen az Istenkapcsolat eszközei. Ugyanakkor élesen bírálja azt a képmutató magatartást, amelynek ösztönzője nem az Isten iránti szeretet, hanem a másoktól elvárt elismerés.

E rész egységét az egyes vallásgyakorlatokra vonatkozó, hasonló felépítésű kijelentések (6,2-6. 16-18) alkotják. Ezek előtt egy bevezető mondat áll: „*Amikor tehát alamizsnát adsz, ne kürtöltesd magad előtt, mint a képmutatók... amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók... amikor böjtöltök, ne legyetek komorak, mint a képmutatók...*”

Itt olvasható az Úr imádsága (6,7-15), melyet az evangélista helyezte erre a helyre, megbontva ezzel a képmutató vallásgyakorlatot bíráló mondások logikus menetét.

Igen jelentős az „Atya” szó, amely kulcskifejezésnek tekinthető (1.4.6.8.9.14.15.18. versek). Ez a tény kétségtelenné teszi, hogy a vizsgálandó egységben, amely a hegyi beszéd központja, az Istennel, mint Atyával való kapcsolat a meghatározó.

Az egységben a tanítványok „igazságáról” van szó. Az „igazság”, vagyis Isten akaratának teljesítése nem csak a Törvény előírásainak megtartása (5,20) vonatkozik, hanem a vallásgyakorlatokra is. Ennek következtében Jézus ebben az egységben is a „törvényt és a prófétákat” teljesíti be (vö. 5,17), vagyis Isten végérvényes akaratát tárja fel számunkra.

Jézus buzdításának vannak előzményei az Ószövetségben. Elsősorban azokra a prófétai szövegekre utalhatunk, melyek a külsőséges, igazi belső elkötelezettség nélküli kultuszt és vallásgyakorlatokat bírálják (vö. Ám 5,21-27; Iz 1,10-20; 58,1-12; Jer 7,21-28).

A szövegmagyarázatban először a három figyelmeztetésről fogunk beszélni, majd a Miatyánkról.